

MÁI TÓC (Song Ngữ)

Cho Vân-Anh

Nàng có mái tóc huyền
Đẹp như tranh thủy-mặc;
Đường nét thật đáng duyên,
Thật mận-mà màu sắc.

Tóc như múa nghê-thường;
Sóng đàn như tóc lướt;
Tóc như ướp trầm hương;
Tóc như nhung mịn mượt.

Khi nàng về với tôi,
Nàng thay nhiều kiểu chải;
Như mắt, má, và môi:
Vui tươi và trẻ mãi .

Tôi vuốt dợn tóc êm,
Tôi hít mùi tóc thuộc.
Nắng biển và sương đêm:
Tóc kiều hào nhập cuộc.

Đời rộng cánh bằng+âu;
Thanh-bần nên sương chán.
Đôi lứa tưởng còn lâu
Mới bạc đầu, hói trán.

Nhưng, chớp bể, mưa nguồn!
Sắt thép kìm xương thịt:
Mắt nàng rất lệ tuôn,
Lưỡi tôi tê mật rịt!...

Nàng lặn-lội thăm tôi;
Tóc trùm khăn lấm bụi;
Tôi tránh nhìn mắt, môi;
Cổ nghẹn lời tức tử .

Rồi, một hôm (ngỡ-ngàng!)
Nàng tháo khăn gỡ rối,
Tôi sửng-sốt nhìn nàng:
Tóc điểm màu tiêu-muối!

Ôi! Mới một thời-gian
Mà còn dâu, bãi bể!
Giếng hẹp ếch gào khan;
Bức bàn nên khổ thể!

Mắt nàng đã quầng thâm;
Môi khô và má hóp.

Nhìn mái tóc hoa-râm,
Tim tôi như nghiêng bóp!

Tóc hết múa nghê-thường!
Sóng đàn tóc hết lướt!
Tóc hết ướp trầm hương!
Tóc hết nhung mịn mượt!

Tôi muốn vuốt tóc nàng,
Mà bị đời ngăn cấm!
Đành đợi giấc mơ-màng
Để sưởi lòng tạm ấm!

Nàng thương tôi mặn-nồng,
Vì tôi mà lặn đặng.
Tóc nàng càng trắng bông,
Lòng tôi càng uất hận!

THANH-THANH
(Trong “*Cơn Ác-Mộng*”)

HER HAIR *For Vân Anh*

She had a head of black hair
Fine like water-color painting
The style so graceful to air
Always charming remaining

Her hair seemed to dance
And glide in musical strain
With perfumes to trance
And velvet in a soft vein

When she became mine
She changed in many ways
Eyes, cheeks, and lips shine
Jolly, joyful, and young always

I stroked her ripple smooth
I breathed her familiar scent
It proudly enjoyed to soothe
Sea sun and night dew extent

Life was wide like an eagle
Pure and right creates elated
The couple thought of regal
As never to be to abyss fated

But, bliss abruptly became bore

Bones and flesh gripped by steel
Her eyes with tears turned sore
My tongue numb with bile to feel

She hiked miserably to visit me
Her hair covered in dusty wimple
I avoided her eyes, lips to see
Throat choked with anger simple

Then once oh! how surprising
She untied the headscarf there
I amazedly stared at her realizing
Her now pepper and salt hair

Alas! Only in a so short time
This topsy-turvy had occurred
Frogs in wells: unheard chime
Famine formed miserable herd

Her eyes were black and blue
Lips dried and cheeks sunken
Looking at the grey hair through
I felt that my heart got shrunken

Her hair had stopped to dance
No more on musical tune to glide
Aromatic spices neither chance
No longer on velours to ride

I wanted to stroke her hair
But life had forbidden to do so
I must wait for dreams to share
To warm my heart chilled in snow

She loves me needless to say
Weary, painful because of me
The more her hair grows gray
The deeper my resentment will be

English version by THANH-THANH

Kính mời đọc thêm sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ThanhThanh.html>

www.vietnamvanhien.net



VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info



TỪ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12600 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC